

Welkom op deze 33^{ste} zondag door het jaar. Misschien vraagt u zich af waar die telling (33^{ste} zondag door het jaar) vandaan komt, terwijl we volgens de burgerlijke kalender toch leven in de 45^{ste} week. Dat we deze (en de voorafgaande 32 zondagen) 'door het jaar' noemen, heeft te maken met het feit dat we in de kerk een kalender hanteren die is gebaseerd op het liturgisch jaar. We beginnen het liturgisch jaar op de eerste zondag van de advent en noemen de daarop volgende weken de kerstkring. Deze wordt gevolgd door de paaskring, om daarna aan te komen bij de zondagen door het jaar. Vandaag zijn we aangekomen bij de 33^{ste} en volgende week bij de 34^{ste} en laatste zondag door het jaar. Vorige week heeft Cecile er al op gewezen dat we in de liturgie merken dat het jaar ten einde loopt. Dat is vandaag ook duidelijk zichtbaar. Op het einde van het jaar maak je de balans op: wat was goed, wat fout, wat was echt, wat fake? Die vragen komen we tegen in de viering van vandaag: in hoeverre ben ik mezelf kwijtgeraakt en in hoeverre heb ik mezelf gevonden?

Laten we beginnen met een klein onderzoek in de stilte van dit moment.

Gebed

Eeuwige, al te snel lopen dagen en jaren ten einde.

Wij vragen U: houdt ons wakker, roep in herinnering waar het om begonnen is in het leven.

Wij vragen U dat door Hem die u hebt gegeven als onze gids, Jezus, uw zoon.

Amen

Maleachi 3:19-20a Lucas 21:5-19

Overweging

Wat is belangrijk in het leven? Waar komt het op aan? Om die vraag te beantwoorden, vertelt Jezus een verhaal dat begint met een waarneming. Een aantal mensen staat de tempel te bewonderen, geboeid door de fraaie stenen en wijgeschenken die ze daar zien. Ze zijn gefascineerd door de bouw van de tempel, een plek om in contact te treden met God, precies zoals deze kerk waar wij nu bij elkaar zijn. Zulk een plek moet mooi zijn. Je ziet het nog steeds wanneer je, eventueel als toerist, kathedralen, moskeeën, tempels bezoekt. Verbazingwekkend

hoe mensen al hun energie hebben gegeven om deze gebouwen te maken tot plaats van eerbied, schoonheid en aandacht. Is het niet opmerkelijk dat Jezus precies dit gebouw, de tempel, aangrijpt om een niet mis te verstane eindejaars overweging te houden over prullaria en kostbaarheden. Die stenen zijn fraai en de wijgeschenken zien er voortreffelijk uit, maar geen steen zal tenslotte op de andere blijven en elk wijgeschenk zal ten gronde gaan. Ik kan me voorstellen hoe bij de leerlingen verbazing ontstaat over het tafereel van verval dat Jezus in het vooruitzicht stelt. Ze vragen: 'Meester, wanneer zal dat dan gebeuren?'

Ja, wanneer? Een vraag die erg lijkt op de vraag die op dit moment over de wereld rondgaat: 'wanneer zal de uitputting onze vruchtbare aarde veranderen in woestijn?'. Dagelijks komen de schuldigen voorbij: overconsumptie, stikstof, opwarming. Wanneer? De klimaatop van de Verenigde Naties buigt zich momenteel in Egypte over die vraag. Hoelang kan het duren? Wat kunnen we doen?

'Wanneer zal dat dan gebeuren?' Wat is dat voor een vraag? Welke is de achtergrond ervan? Waaraan denk je dan? Zal het onze tijd duren? De tijd van kinderen en kleinkinderen? Een punt in de toekomst? Over dertig jaar, over een eeuw? Het antwoord dat Jezus geeft is onbevredigend voor ieder die denkt aan een datum in de toekomst. Jezus is geen profeet die de toekomst voorspelt. Hij is een profeet in de eigenlijke betekenis van dat woord: hij spreekt namens God. Voorspellers, zwartkijkers en mooikijkers zijn er genoeg. Hij, de profeet bij uitstek, zegt: 'Wees op je hoede dat je niet in dwaling gebracht wordt'. 'Het ogenblik is nabij'. Vandaag is belangrijk. Zeker, er zullen rampen komen, volkeren zullen tegen elkaar opstaan. Aardbevingen, hongersnood en ziekte, ze zullen deel uitmaken van je geschiedenis. Wat er ook gebeurt, hoezeer je ook verleid wordt om mee te gaan in de chaos, wees sterk. Maak onderscheid tussen prietpraat en waarheid. Laat je niet verleiden door beloften van grote schreeuwers.

Schreeuwers zijn, evenmin als de prachtige stenen en wijgeschenken van de tempel, niet bestand tegen de druk van de tijd. Ze zullen in scherven uiteenvallen. En jullie, wat er ook gebeurt, je zult je leven winnen door standvastigheid, door je houding nu.

Dat is:

Wees sterk in geloof – laat je niet afleiden door verschrikking en angst, maar zoek vaste grond in God die je Vader is en bij wie je altijd thuis kan komen.

Wees sterk in hoop – laat de richting van je leven niet bepalen door schone schijn en uiterlijk vertoon, maar houdt je oog gericht op sterkte en wijsheid als gaven van de heilige Geest.

Wees sterk in liefde – zonder je niet af in je veilige bubbel, maar blij eerbiedig in verbinding met de aarde en met alles wat zij ons geeft.

Voorbede

God, wij vragen U: geef de deelnemers aan de klimaatop betrokkenheid en inzicht in de aarde.

Laat het besef groeien dat de aarde uw geschenk is aan ons. Versterk de eerbied voor uw schepping.

Laat ons zingend bidden

Dat wij ons niet laten leiden door eerzucht en gemak.

Geef ons de moed om de kant te kiezen van de kwetsbaren.

Leer ons onderscheiden wat goed is en wat kwaad.

Laat ons zingend bidden

Voor allen die vluchten voor oorlog of natuurgeweld.

Dat zij ruimte krijgen om hun leven opnieuw op te bouwen.

Laat ons zingend bidden

Voorganger

Eeuwige, wees ons nabij in het leven van alledag.

Maak ons sterk tegen de verleiding van de schone schijn.

Leer ons zien wat goed is,

Laat ons gaan in het spoor van Jezus die waarheid is, licht en leven. Amen.